

RUSLAND 2018

Hazard bij de allergrootsten
Wereldtitel kan de basis leggen
voor eerste Belgische Ballon d'Or

De Engelse WK-droom
The Three Lions drijven op golf van
samenhorigheid en jeugdig enthousiasme

DE SPORTZOMER
VAN VANDEWEGHE

Sportjournalist Hans Vandeweghe
laat elke dag zijn licht schijnen
op het reilen en zeilen in Rusland.

De schoonste ploeg van de wereld

Gisterennamiddag de training en de persconferentie geskipt, althans wat de lijflijke aanwezigheid betreft. In een opwelling van plichtsbeseft wel alles gevolgd via de liveblog van Sporza. Eden Hazard en Romelu Lukaku zag ik zitten in de dug-out, rustig keuvelend, terwijl de anderen een baloefening in korte ruimte deden. Eden en Romelu zijn licht geblesseerd maar de plots zo trotse voetbalmatie der Belgen moet niet vrezen: het komt goed.

Als u van het bestaan van die liveblog van Sporza niet afwist, houden zo, het zal uw geestelijke gezondheid ten goede komen. In een poging om versneld alzheimer te ontwikkelen, keek ik tegelijk naar de liveblog op de pc naar het begin van de training van de Rode Duivels en op de iPad naar de Tour, er was nog 70 kilometer te gaan. Dat was niet veel spannender, om heel eerlijk te zijn. Pas toen ze begonnen te vallen, en dat gebeurde geregeld, werd het spannend: rijdt hij verder of stapt hij in de ambulance?

Over het nut van een opwarming laten zien op televisie, wil ik mij het hoofd niet breken. Er zijn vast marketeers die dat kunnen uitleggen, maar ik wil het niet horen. Ook het nut van het concept van vijftien minuten open training ontgaat mij volledig. Is het de leeftijd? Zou kunnen, maar ik ben begonnen in een tijd dat alle trainingen open waren. Ik ken sporten waar de trainingen open moeten zijn en waar de scheidsrechters (de jury in dit geval) zelfs komen kijken om te zien waar ze zich kunnen aan verwachten. Kunstschatsen bijvoorbeeld.

Trainingen in sporten waar tactiek (soms, maar minder dan de trainer denkt) de doorslag geeft, horen gesloten te zijn. Ik werk voor een medium dat aan die training helemaal niks heeft. Wie voor de tv werkt, heeft prentjes nodig, dat is bekend. Hier zijn ook wat fotografen, die hun boterham moeten verdienen. Als ik denk dat ik moet klagen, dan kijk ik naar een fotograaf die het moet stellen met de open training en de persconferentie en verder niks.

Empirisch vastgesteld: de belangstelling voor de Belgen neemt hand over hand toe. Het begon met één buitenlander, Joël van *L'Equipe* die Eden Hazard heeft opgegeten. Maar nu komen er elke training meer cameraploegen, meer journalisten en ik voorspel dat voor de finale het turn-

zaaltje van het Guchkovo sportcentrum in Dedovsk te klein zal zijn.

Het beseft dat ons klein landje bij de laatste vier van het grootste sportevenement ter wereld hoort, dat dringt stilaan door. Het is voor elke Belg wel wennen, behalve als die Eddy Merckx heet. Ik hoorde van een fietsgroep in de Dolomieten die de Belgische vlag op hun benen hadden geschilderd voor hun rit daags na de stunt tegen Brazilië. Van overal kwam Italianen, Duitsers, Nederlanders op hen af om hen te feliciteren.

Duitsland is wel eens bewierookt omdat het van fysiek, steriel voetbal van de jaren negentig is afgestapt en zwierig begon te spelen, maar wat dan te denken van de metamorfose van de Rode Duivels. In een recent verleden stond België model voor saai en verdedigend, voor een counter af en toe, voor een gepikt goaltje her en der. Op het EK van 1980 voor dat alles en voor brutaal voetbal er bovenop.

Vandaag schittert alles aan de Rode Duivels. Er wordt knap gevoetbald, veel gescoord en geen enkele speler staat bekend als een ellendeling. Hazard is zelfs zijn stigma van duiker kwijt. Dit is een ploeg om van te houden en dat zal van pas komen, te beginnen in de halve finale tegen Frankrijk. Wij hebben met de Russen wat homemes gehad en toen moesten ze onze peren niet meer, maar Boris van de ulitsa weet daar niks van. Anna, onze reisbegeleidster, ook niet. Ik heb het haar verteld, van die perenboycot, maar dat begreep ze niet. Wij hebben peren zat in dit land, zei ze. Klopt, zelf empirisch vastgesteld in de super-

Elke niet-Fransman
in het stadion zal op de hand
van de Rode Duivels zijn.
Overal waar je komt
worden die nationale ploeg
en dat land van ons
bewierookt

markt tegenover het hotel, dit even terzijde. Dinsdagavond zal in Sint-Petersburg elke niet-Fransman of niet-Belg in het stadion op de hand van de Rode Duivels zijn. Overal waar je komt en ze met die wereldcup bezig zijn wordt die nationale ploeg en dat land van ons bewierookt, tot je er bijna ongemakkelijk van wordt.

Frankrijk mag, met die Russische kleuren die dezelfde zijn, denken dat ze een eerste thuiswedstrijd spelen, het zal nog niet overlopen van de Belgische voetbaltoeristen, maar dit wordt dinsdag toch de eerste thuismatch voor de Belgen. Geef toe, dit is toch niet te vatten: België en de Rode Duivels of all people, zijn wereldwijd het meest geliefde team van de laatste vier die op deze wereldcup overblijven.

Ruzie maken

Dat heeft te maken met de grootte van het land, uiteraard. *Brave little Belgium* jaagt niemand schrik aan, maar Kroatië is nog kleiner en die kunnen ook zeer goed voetballen. Laten we beleefd blijven, alleen hebben die dan weer het nadeel dat ze nogal hevig zijn en makkelijk ruzie maken daar in hun Balkan. Tegen Engeland zullen zij de lieveling zijn van het publiek want Engeland is alleen geliefd in Engeland en bij enkele anglofielen daarbuiten. Nu met hun brexit hebben ze helemaal afgedaan. Het zou wat zijn als Engeland wereldkampioen wordt. Misschien wordt Theresa May dan afgezet en krijgt Nigel Farage de opdracht om Europa binnen te vallen. Het doet wat met een land, wereldkampioen worden.

Frankrijk heeft mooie voetballers en kan mooi voetballen, met de nadruk op kan, want ze willen niet altijd. Didier Deschamps stuurt zijn talenten soms de wei in met zoveel opdrachten in hun kop dat ze aan de bal te voorzichtig blijven. Bovendien blijft het Frankrijk, fanatiek geliefd in eigen land en nergens daarbuiten.

Wat België voor heeft op alle andere landen die hebben meegespeeld op de wereldcup – met uitzondering van Brazilië misschien – is het immer mooie, altijd positieve, steeds weer aanvallende voetbal. Ook deze zin rolt maar moeilijk uit het toetsenbord: de Rode Duivels zijn de schoonste voetbalploeg van de wereld.

► De Rode Duivels vieren de 0-2 van Kevin De Bruyne.
© BELGA

